

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Petri Venerabilis Abbatis Cluniacensis; Illvstrivm
Miracvlorvm Libri II**

Petrus <Cluny, Abt>

Coloniae, 1611

XVIII. De Armano nouitio que[m] diabolus in specie ursi perterrit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64969](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64969)

rent, subrepta sibi atque longius proiecta à demonibus, dicebant, alij subripere volentibus violenter eadem tegmina se extorsisse, nonnulli dum in remotioribus naturæ satisfacerent, eos sibi derisoriè astitisse affirmabant. Præterea quosdam nocturnis horis, alijs quiescentibus sancta orationum furta quærentes & eadē causa claustrum, & ecclesias peragrantes, multis aliquando terroribus appetebant, ita vt in eorum aliquos visibiliter irruerent, & ad terram verberando prosternerent.

De Armano Nouitio quem diabolus in specie vrsi perterrit.

CAPVT XVII.

VIDI ipse quendam fratrem Armannum nomine, qui dum esset nobilis & diues miles in seculo, tactus diuino spiritu, ac mundo renūciare disponens, prius equos ac vestes multi pretij, magnumque argenti pondus, & omnia penè sua Chuniacum direxit, & sic pauper atque peregrinus Hierosolymā petijt. Ibi domini adorato sepulchro, & sanctissimorū locorum visione aliquanto tempore recreatus, cum vitæ terminum quē ibi summoperè adipisci, vt ipse mihi post retulit, desiderabat, dis-

fenti

ferri videret, redijt, atq; Cluniaco habitū religionis induit. Cū quo & animum ita ab omni mundano affectu mutauit: vt nec communia bona, nec priuata diuersarum exercitationū lucra spirituali cordis eius ardori satisfacere possent. Non ei dies ad orationem, non nox sufficere poterat; vix cibo aut sōno, eo studio indulgebat. Admonit⁹ à me sepe, vt parci⁹ in talibus se haberet, quoniam modum excedere videretur, nimio animi seruore non acquiescebat. Contigit igitur post domini natalē, nocte quæ diem præcedit beati Ioannis Euangelistæ, vt in supra memorata cella nouitiorum, cū alijs nouitijs ipse adhuc nouitius iaceret. Et ecce clamare terribiliter coepit, sicque perseveranter, vt omnes de lectis suis surgere, & ad se vndique concurrere cogeret. Venerunt ergo, & eum aliena loquētem inuenerunt. Inde ad me vbi iacebam, multorum fit concursus. Qui quoniam propter regulare noctis silentium loqui non poterant, nutibus nescio quid mirū contigisse ostēdebant. Surrexi, & ad fratrem patiētem cum ipsis perueni. Quem turbatum & vociferātem, & velut maniacū furentem inueni. Perseueraui cū fratribus ante illum vsque ad exortū diei, in quo
spatio

spatio aliqui pro eo Domino supplicabant, omnes autem non minimum pro eius passione dolebant. Iam verò aurora instante, paulatim clamare cessauit, & ita demum astantibus fratribus obdormiuit. Post paululum autem experges factus, iam mecum modestè loqui cepit. Cumque eum interrogarem, vtrū sciret quid passus esset, vel quæ causa tanti, & tam incompositi clamoris fuisset, respondit. Solitis orationibus fatigatus, cum me in lectum collocassem, & leui somno solutus essem, vrsus tam terribilem mihi incubare pensavi, vt omnem humanum terrorem, eius incomparabiliter tremendæ visionis horror excederet. Iam autem eadem formidine à somno excitus, quasi somnium quod videram contemere incipiebam. Sed rursus quem dormiens videram, integrè vigilans supra me visum conspexi, tanto in aëre spatio subleuatum, vt manu si vellem eum contingere possem. Tunc verò eam quæ apparebat speciem, quis enarrare sufficiat? Rictus nefandi oris ultra omnem modum horrendi, vt de eo scriptum est: Per girūdantium eius formido. Ungues longissimè recurui, & se ad rapiendum avidissimè exerentes: tota hirsuti corporis habitu-

Job 14.

bitudo, quasi in prædam iam iamque rapiendam durissimè infremebat. Ego quid aliud, quam me continuè in frustra discerpendum, & deuorandum suspicarer? Hoc me diu terrore diabolus fatigatum, à mente mea excedere, sicut vidistis, coëgit. Iam misericordia Domini liberatus & quid, vel à quo ista passus sim agnosco, & liberatori meo quas possum gratias ago. Hæc frater ille mihi & omnibus qui astabant, vt dicta sunt, narrauit. Et quia multam ex terrore illo contraxerat debilitatem, conuentui per triduum interesse non potuit, sed cooperato, ad priora contra malignos spiritus certamina, ex debilitate valentior insurrexit.

Quod Angelus Domini locum, ubi fratris defunguntur, Cruce Christi signauerit.

CAPVT. XIX.

QVAM antiqui hostis aperta contra Christi milites prælia, in illo memorabili loco exacta, & ab eis subacta narrauit; dignum est, vt ipsarum victoriarum palmas quibusdam etiam aperte collatas ostendam. Vt quemadmodum aduersus beatos homines, malignos

lignos